

Klubår 2004/2005

September 2004

Så fik vi startet det nye Lionsår

Vi var fire DG-electer der var på seminar i Dearborne, hvor vi alle klarede strabadserne og vendte hjem som Distriktsguvernører. Selve seminaret vil jeg ikke skrive om, da det er beskrevet i The Lion, og det samme er convention begivenhederne.

Det er lidt ærgerligt, at der medens vi opholder os i USA er åbnet 2 YE lejre her i distrikt 106C. Som følge af rejsen kunne jeg ikke deltage i åbningerne. Jeg var med sidste år i Egtved, og det er en begivenhed der rykker, når så mange nationaliteter mødes, og ikke mindst når de tager afsked med de familier de har været i homestead hos. Når man deltager i en sådan begivenhed, er man både glad og stolt over at være lions.

Det er et spændende år jeg går i møde, hvor det store spørgsmål er: Kan du løse opgaven? Lander du med benene på jorden?

Da der er andre der har klaret opgaven lykkes det vel også for mig. Jeg har jo hele Distriktsrådet til hjælp. En af de helt store ting som skal løses næste år, vil blive et arbejde som skal udføres af klubberne og zoneformændene. De delegerede

gav os nemlig ved sidste Distriktsmøde den opgave at finde en afslutning på strukturdebatten. Den største hurdle vi der skal igennem er helt sikkert zoneinddelingen. Der er fra udvalget stillet det forslag, at der for fremtiden kun skal være 4 zoner her i distriktet. Det er et forslag. Der kunne være klubber der overhovedet ikke er enige i den inddeling, derfor er det vigtigt, at alle deltager i debatten. Diskuter det igennem på klubmøderne, find alle fordele og ulemper. Mød op på Zonemøderne og find der ud af, hvor stor din zone skal være. Det kan være vi skal have syv zoner og ikke fire. Det er utroligt vigtigt at dette her bliver diskuteret godt og grundigt igennem, så det bliver det helt rigtige forslag som de delegerede skal stemme om ved distriktsmødet 16. april i Hasselager Hallerne. Når stemmerne er afgivet, hjælper det ikke at gå og mukke over at vi har fået noget trukket ned over hovedet, og at der er nogen, som ikke er blevet spurgt. Hele udfaldet af afstemningen afhænger nemlig kun af dig og din interesse for debatten.

Det er 106C's fremtid det gælder. Jeg vil ikke her tale for eller imod, kun bede jer om at huske på, at jo færre folk der er til at udføre arbejdet, desto mere tid skal de bruge og jo sværere bliver det at få posterne besat.

Medlemstilgang, eller mangel på samme. Jeg tør næsten ikke nævne det, men vores nye internationale President Mr. Klement F. Kusiak lægger ud med en fremgang på 5% i indeværende år. Er I ikke enige med ham, kan I jo selv fortælle ham det på mødet i Korsør d. 25. august.

Jeg vil ønske alle et godt Lions år med masser af aktiviteter og godt socialsamvær.

Husk:

Sammenhold giver Succes.

Verner Stensgaard
DG 106C

Verner-stensgaard@lions.dk

International præsident
Clement F. Kusiak

Rejsen til Amerika

Når turen så'en er planlagt til at gå til det store udland, så har man visse planer om, hvad der skal opleves inden man igen begynder at spise dansk mad. Jeg havde da også gjort mig nogle tanker, men det blev nu ikke sådan det skulle gå. Jeg vil sige det på den måde, at jeg så og oplevede noget, som resten af holdet ikke gjorde. Om det var bedre eller dårligere, det kan så diskuteres.

For at gøre en lang historie kort kan jeg fortælle, at efter ankomsten til Washington var vi en lille tur på en Engelsk Pub nede i Chinatown, hvor vi nød et lettere måltid og sluttede af med, at vores vinderpar optrådte for hele pubben. Tilbage på hotellet i pæn tid. Fritz gav os vores sædvanlige sovemikstur og vi fik et lille knus af Gitte, så alt var på plads til en stille og rolig nat – troede jeg. Det blev det ikke. Urolig søvn og smerter ved vejrtrækning, men hen på morgenen lettede det hele, og jeg sov sødelig den sidste times tid. Vågnede noget klatøjet og, viste det sig senere, totalt uden kondi. Efter at have været ladt ene tilbage medens de andre så på byen, viste det sig, at de havde rottet sig sammen og bestemt at jeg skulle på hospitalet og kigges efter.

Skadestuen

Det kom jeg så. Jeg oplevede "Skadestuen" live. Fritz og jeg blev sat af bussen hvorefter vi henvendte os i receptionen. Det eneste der interesserede dem der, var mit Master Kort. Men efter at det var blevet tjekket og godkendt, gik man så i gang. Da det var Washington University Hospital foregik alt i "Stereo" dvs. der kom altid en student og satte sit stetoskop samme sted som "vor far" lige havde gjort.

Det hele endte selvfølgelig i en indlæggelse. Hvad problemet var, var der ingen som ville fortælle. Vi kunne bare spørge den læge som er tilknyttet Tryk Forsikring, men han var jo ikke lige der.

Jeg blev indlagt. Det viste sig at det var starten på et 4 X 24 timers intensiv engelsk undervisning program. Som en af studierne sagde, da jeg rejste: Dit engelske det er nu blevet en hel del bedre end det var da du kom.

Næste morgen kom Fritz og "Den Glade Slagter" (halvdelen af vores vinderpar) med al min bagage. På det tidspunkt lykkedes det os at få kontakt til en af de unge læger, så Fritz under resten af mit kurophold kunne kontakte hende og få en situationsrapport. Da de havde afleveret bagagen vinkede de ellers farvel og tog toget til New York. Og så var jeg ellers alene i den store verden.

Under mit ophold fik jeg testet en flok af deres flotte maskiner, der alle blev betjent af unge studerende M/K.

Jeg traf en dansk rejseleder ganske kort første dag vi var i byen. Hun kom og besøgte mig på hospitalet og fulgte mig senere til toget, selv om hun faktisk på samme tid skulle have vinket farvel til sin nevø ude i lufthavnen.

Alle de unge mennesker jeg mødte var smilende. Ville snakke og havde været eller skulle til et eller flere universitetshospitaler i Europa. Dog var der ingen af dem, der havde besøgt Aarhus University Hospital. Alle derovre kender Hans Christian Andersen og årets pin motiv Thumbelina / Tommelise, den kendte de også.

Efter en stuegang med 10 – 15 studenter og en overlæge, hvor vi blev

enige om, at togrejsen til DK var forlang og besværlig, fik jeg så lov til at rejse lørdag formiddag, så jeg kunne nå at støde til resten af flokken i New York og følges med dem hjem til Danmark.

Jeg nåede også lige at få 6 timer i NY. sammen med min søn og svingerdatter.

Resten af flokken så en stak skyskrabere m.m., men jeg oplevede nok en eller anden form for YE som jeg meget sent vil glemme. Åbne, glade, smilende, hjælpsomme og interesserede unge mennesker, som jeg havde indtryk af var der for min skyld, og som jeg meget sent vil glemme.

Hjemrejsedagen!

Den første vækkede mig kl. 5 om morgenen. Fortalte at hun ikke ville stikke, blot ønske mig god bedring og god tur hjem. Der kom nok mindst 10 mere med det samme budskab. Nogle var på vej hjem, men de ville lige –. Sådan noget varmer utroligt.

Jeg skal så lige hilse og sige, at køkkenet var ikke noget at skrive hjem om.

Blev trods alt DG 106C.
Verner Stensgaard

Klubår 2004/2005

September 2004

Jeg opfordrer hermed alle Lions mænd og kvinder til at bringe nedenstående til diskussion på de kommende klub- og zinemøder:

Misbrugspuljen

Misbrugspuljens formål:

Misbrugspuljen er oprettet med det formål at støtte de Være-steder, Café'r, Dag- og døgninstitutioner som hjælper narkomaner, alkoholikere, pillemisbrugere og/eller blandede misbrugere til at få en mere menneskeværdig tilværelse. Under forudsætning af at stedet arbejder ud fra en overbevisning om, at enhver misbruger, uanset belastning og grad af fornedrelse, rummer muligheden for forandring og vækst.

Misbrugspuljens midler:

Misbrugspuljen modtager penge fra Lionsklubber, enkelt-medlemmer af Lions og andre institutioner eller personer, som ønsker at hjælpe puljen i dens arbejde. Det er misbrugspuljens bestyrelse,

der tildeler støtte til de projekter, som bestyrelsen finder egnede, og hvis virke falder indenfor misbrugspuljens formålsparagraffen.

Støtte kan søges, men misbrugspuljens bestyrelse kan også på eget initiativ tildele midler til ovenstående målgruppe.

Misbrugspuljen administration:

Misbrugspuljen administreres af en bestyrelse, der består af VDG, DG og MBC i 106C, men skulle en af de øvrige 3 del-distrikter tilslutte sig denne misbrugspulje, får disse del-distrikter sammen repræsentation.

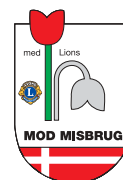
Bestyrelsen konstitueres sig selv med kasserer og sekretær.

Enhver Lions-klub træffer selv beslutning om, hvor vidt den vil yde støtte til misbrugspuljen og med hvilket beløb. Det vedtagne beløb indbetales til den til enhver tid siddende kasserer for 106C.

Der aflægges regnskab hvert år på Distriktsmødet/møderne, hvoraf det skal fremgå, hvilke klubber, der har ydet bidrag og hvilke projekter, der har modtaget støtte siden sidste aflagte regnskab.

Indbetalinger kan foretages til DK Knud Fredriksen på konto nr. Sydbank, Vestergade 33, 5000 Odense C, Reg. nr. 6810 kontonr. 1158613

Med venlig hilsen
Axel Gorrsen MBC
axelgorrsen@hotmail.com

Løvebrød på Danmarks Smukkeste Festival

Igen i år har LC Skanderborg Slot være at finde på Danmarks Smukkeste Festival hvor de med "Løvehulen" hvor de har serveret de populære "løvebrød". Salget slog i 2004 alle rekorder med en stigning på 43%, hvilket vil sige at der blev solgt "løvebrød" for kr. 207.000. Godt gået.

Klubår 2004/2005

September 2004

Dejlige minder fra to uger med oversøiske YE'er

Det hele startede faktisk i vores klub - LC Vejlbj Risskov - med at jeg sagde, at det kunne være spændende at have besøg af en YE'er. Nu er jeg på den forkerte side af de 50, så jeg fik hurtigt at vide, at jeg var alt for gammel til et ungt menneske. Tag den!!! Heldigvis er jeg ikke sådan at slå af pinden, så stædigheden blev om end endnu større. Jeg ville have besøg af en YE'er.

Så var vi så heldige at have fået alle tiders dejlige nye pige i klubben, Nancy Flarup - også rundet de 50+, som synes, at vi så kunne "dele" en YE'er. Men kun en uge. Tre dage det ene sted og fire dage det andet sted.

Da så tiden oprandt for tildeling af YE'er havde Børge Pedersen et godt tilbud: 1 pige fra et europæisk land i en uge eller den anden mulighed: 2 piger fra Sydkorea i 14 dage. Det måtte vi lige tygge lidt på. Jeg har kendskab til Sydkorea igennem forretninger, så det lød jo lidt mere eksotisk end blot en europæer. Den hoppede Nancy og jeg på.

Pigerne var kommet en dag før aftalt til Kastrup. Altså allerede den 2. juli 2004, hvilket vi var fuldt informerede om. Der havde været en heftig e-mail korrespondance mellem Korea og os. Vi troede naturligvis, at vi kunne booke pladsbilletter til DSB-toget fra København til Århus. Men så let gik det ikke. Ej heller kunne de selv gøre det fra Korea. Det er så viseligt indrettet, at pladsbilletter skal sendes fysisk til Korea, hvilket må siges at være meget lidt turistvenligt!

Heldigvis kom pigerne frem, dog trætte efter mange timer undervejs.

Når man indstiller sig på at have en YE'er i mange dage, kræver det også en del forberedelser. Vi havde arrangeret og talt sammen mange

gange. Pigerne skulle kun bo 11 km. fra hinanden, så de kunne rende sammen, når de fik lyst til det. De kendte hinanden fra universitetet i Seoul. Og var de bedste veninder.

Vi havde en masse gode intentioner og havde skrevet mange ting op, som vi var overbeviste om, at det måtte de bare se. Det nye kunstmuseum Aros, Kvindemuseet, Den gamle By i Århus, H.C. Andersens Hus i Odense etc.

Ret hurtigt fandt vi dog ud af, at de måske også kunne trænge til nogle off-dage. Så de fik ikke set alt det, som vi gerne ville vise dem. Det havde de det vist også meget godt med. Nogle gange boede de begge her, nogle gange boede de begge hos Nancy. Nogle gange hver for sig. Men det gode ved at have en veninde tæt på er, at det altid er muligt at besøge hinanden. Vi var meget sammen - begge familier. Vi var til koncert sammen i Ellevangkirke i Risskov med koreanske musikere og meget andet. Jeg bor så tæt på kirken, så desserten skulle vi først have bagefter, nemlig ris à l'amande med mandelgave. De var jo vant til ris, men det var ikke ris på den måde. De gjorde som mange af os andre gør. Når mandelen er fundet, er sulten forsvundet som dug for solen. Danske traditioner skulle de selvfølgelig opleve. Desværre var dagene fra 2. juli til 17. juli meget regnfulde. Det er vist mildt sagt. Men vi fik noget godt ud af dagene.

Det tog meget kort tid at vænne sig til hinanden. Der var lidt sproglige problemer lige i starten. De skulle vænne sig til vores måde at tale engelsk på, og vi skulle vænne os til deres måde at tale på. Heldigvis har koreanere udstyret i orden. En elek-

tronisk oversætter. Den blev flittigt brugt. Der var ingen problemer med mad, religion eller noget som helst. I det hele taget var det så dejlig en oplevelse, at jeg i hvert fald gerne gør det igen. Måske ikke lige næste år. Men det er anbefalelsesværdigt. Man får så meget igen. Der er ikke andet end positivt at sige om vores YE-ere. Måske var vi ekstra heldige.

Det var frygteligt at skulle aflevere dem i Bramdrupdam den 17. juli. Det er OK at spille "What a wonderful world" som startsang, men da så afslutningssangen "Should auld acquaintance be forgot" blev spillet, var der vist ikke mange tørre øjne. Jeg er ikke god til at sige farvel. Men hvis man ikke kan vise følelser og græde lidt, er det vel også tegn på at det ikke kunne gå hurtigt nok med at få afleveret pigerne. Hvilket bestemt ikke var tilfældet.

Det var et tomt hus at komme hjem til.

Jeg kan kun anbefale at tage en YE'er, hvis der er overskud til det. Det var så inspirerende og så sjovt. Vi grinte meget og rigtig tit.

Nu håber vi på et snarligt gensyn i enten Korea eller Danmark. Jeg talte med "min" pige et par dage før afrejsen fra campen. Hun sagde, at jeg næsten havde været som en mor for hende. Større kan det næsten ikke blive. Vi har heldigvis skrevet mange e-mail sammen, mens de har været i camp.

Overvej ikke blot at tage en YE. Gør alvor af det. Jeg har i hvert fald solgt ideen godt til andre familier, siden jeg selv afprøvede den. Så mangler der værtsfamilier næste år, kan jeg sikkert stille med et par stykker.

Bente Højfeldt
LC Vejlbj Risskov

Klubår 2004/2005

September 2004

Melwin Jones Fellow

LC Horsens har tildelt Hans Beck, fra klubben, en Melwin Jones Fellow Award, der her overrækkes af præsidenten, Jens Lassen.

Udgivelse/indleveringsfrister DG-Nyt 2004

Udgave	Udgivelse	Indlevering
2	20.09.	14.09.
3	20.10.	14.10.
4	19.11.	12.11.
5	20.12.	15.12.

Udgivelse/indleveringsfrister The Lion 2004

Udgave	Udgivelse	Indlevering
1	26.08.	02.08.
2	21.10.	15.10.
3	16.12.	09.12.

Indlæg sendes til PRC på mail: jepppe@jeppereklame-vejen.dk

Distriktsrådet gør klar til årets første møde.

Dette initiativ i LC Horsens skal nok hæve mødeprocenten til klubmøderne...

Distriktsrådet 2004/2005 med ledsagere samlet til det første »rådsmøde«...